

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 28.— Coz.
 Pe jumătate an 14.— "
 Pe 3 luni . . . 7.— "
 Pe o lună . . . 2.40 "
 Pentru România și
 străinătate:
 Pe un an . . . 40.— franci
 Telefon
 pentru oraș și interurban
 Nr. 750.

REDACTIA

ADMINISTRAȚIA
 Strada Zrinyi N-rul 1/a
 INSERTIUNILE
 se primesc la admini-
 stratie.
 Mulțumite publice și Loc
 deschis costă șirul 20 fil.
 Manuscrise nu se in-
 napolază.

ROMÂNUL

Sfaturi și momeli.

E neîndoieinic că României i s'au făcut unele pozitve din partea amânduror grupări liberante, cum arătam în primul nostru de ieri. Diplomația austro-ungară dezvoltă o parte intensă activitate pentru a determina cooperarea armatei române.

Organul ministerului de externe austro-ungar, *Neue Freie Presse*, are la loc de frunte următorul articol:

Alianța monarhiei cu România nu necezi-ază multă argumentare. Nimic nu ni se poate întâmpla nouă, ce nu i s'ar întâmpla și României. Dacă este un popor în lume care trebuie să se păzească de o greșeală politică, este numai națiunea care este destinată să apere Europa de primejdie, căci masele rusești năvălesc până la Constantinopol, și în același timp Marea Neagră, Bosforul și Dardanelele sunt închise, iar o parte din omenimea cultă este scoasă dintr'una din posesiunile ei de cea mai mare importanță. A sfătui o țară ce trebuie să facă în crize grele, ar fi nejust; a exhorta la convingerea că România însăși va fi rădăcină de istoria și situația sa, aceasta este o simplă consecință a minții cugetătoare și înfrumusețarea instinctului politic. De repetiteori auzim că România în trecut amăgita de acela care a tulburat spiritul public și care voia să-i rădă independența. Sunt mai bine de 40 de ani decând poporul german a fost silit să-și evoale unitatea pe câmpurile de luptă franceze, și spirititorii întocmai ca și azi se străduiau să câștige România și să o inducă în eroare, rădănd-o în voia sortii. Intr'o ședință șgomosă a camerei ministrul președinte a fost

presionat să se lămurească ce decisiune o să ia. Răspunsul a fost: unde luptă rasa latină, acolo e România. Un alt ministru a zis că interesele și simpatiile poporului numai acolo pot fi unde flutură steagurile franceze. În cabinet se discuta chestiunea unei neutralități armate, orașul era în cea mai mare agitație, și abia se dădu posibilitatea de a stavili patimile. Regele Carol care era încă un străin în țară și părea un pom plantat de curând lovit de furtună, a avut totuș putere să reziste atacurilor vehemente cu arta sa de liniștită perseverență și să-și conducă țara înțelepțește. După lupta dela Sedan s'a făcut tot mai multă liniște și România nu s'a expus greșelii spre care o împingea ministrul francez de externe, ducele de Gramont.

Bărbații de stat români cari trec în revistă evenimentele de atunci, vor consimți, că națiunea a scăpat de o mare nenorocire. Dacă țara ar fi fost înfeodată politicei imperiului francez, niciodată n'ar fi fost ceea ce este astăzi, și poate în București ar fi un rege numit din grația Țarului. Pentru că politica ce-și caută rădăcinile în gramatică și se lasă înrăurită de romanticismul înruderii de limbă, ușor poate duce la fapte absurde, și orice ajutor e de prisos. A fost o binecuvântare pentru România — cea mai bună îndrumare pe care i-a dat-o regele Carol, — că raporturile cu împărăția germană n'au fost rupte și că sub contele Iuliu Andrassy s'au făcut începuturi de pretenie cu monarhia, iar această apropiere a fost razimul pentru țară în crizele urâte. Privirea în spre trecut de aceea este de interes pentru că chiar în rătăcirile poporului român în decursul războiului față de Louis Napoleon domina un întunecos instinct deviață și

simțămintele sale naturale au putut fi cunoscute. Dragostea sa față de Francezi era atunci numai o formă a nemulțămirii față de Ruși, un motiv psihologic al fricei de a nu rămânea părăsit. Dacă un ministru a zis că simpatiile românești sunt acolo unde sunt ridicate steagurile franceze, acest pathos a fost un efect al neîncrederii față de Rusia și totodată expresia temerii tainice de a pierde un razim și de a cădea pradă volniciei Țarului.

În cartea sa despre principii, Macchiaveli zice, că statele trebuie să-și mențină situația prin aceleași mijloace, prin cari au ajuns la ea. Acest adevăr s'ar putea îmbrăca în altă haină, și s'ar putea da sfatul oricărui stat, să se ferească de-a face ceiace odată le-a fost spre pagubă. Cea mai mare greșeală din partea României ar fi, ca, părăsind prietenii vrednici de încredere să se prefacă iarăș în șoseaua armatei rusești. Dacă s'ar supune poruncii dela țar, și, precum se întâmplase în trecut, și-ar retrage trupele sale în un colț al țării, făcând loc trupelor rusești, pentru a străbate prin țară — România nu s'ar mai putea socoti între popoarele europene cu individualitate proprie. În fundul sufletului ei, România trebuie să-și dea seama, cu groază, ce aproape e de eventualitățile acestea în clipa când se va desface de aliații ei de până aci. Rusia nu poate să aibă alte gânduri: în realitate ea se războiește pentru a supune bunului plac al ei Balcanul, Turcia, Marea Neagră și Dardanelele, Războiul se poate sfârși numai în două feluri: Rusia va fi înfrântă sau va ieși biruitoare. Dacă va fi înfrântă, România, părăsind directivele politice tradiționale, va săvârși păcatul de-a jigni acele puteri, ce după socoteala omenească, nu

Creșterea copiilor acasă.

Sfezile (certele) bătăile părinților aduc stricătoare foarte mari în sufletele copiilor, micșorează încrederea, dragostea lor și-i învață să se urască și ei așa la rândul lor, — căci în ochii lor părinții sunt pildele viei a tuturor faptelor și exemplele cele mai grăitoare.

Și apoi dacă văd copii în casă pe părinți cari și aud înjurături (sudălmi) în fiecare zi în fiecare ceas: din astfel de pilde nu vor învăța să se roage, nici să fie trezi, ori cât ar spunându-se datorința lor de a face astăzi — ci vor săvârși și ei aceleași fapte îndată vor putea.

Pildele văzute zi de zi au cea mai mare îndurintă asupra sufletelor tinere. Deci ceice sunt datori să crească, sunt datori să-și asigure cu îngrijire slăbiciunile omenesti ce ar avea și să se scape de patimile lor rele, și cumva să le cunoască și să le urmeze pildii, și sunt datori să lucreze faptele bune la cari îi îndeamnă, ca să știe cum se fac aceleaș fapte, și ce urmări bune au ele. O mie de cuvinte bune sunt nimicite prin o singură pildă răă, de aceea acestea sunt a se încunjura cu pilde mai mare grije.

Afară de acestea pe copii trebuie să-i ferim de alți copii răi, și să-i lăsăm să se joace numai cu prieteni dela cari pot învăța lucruri bune.

„Spune-mi cu cine te însoțești, și eu îți voi spune cine ești” — zice cuminte vorba înțeleaptă românească. Dela copii răi, fără credință, fără Dumnezeu, cari n'au fost crescuți ci lăsați în voia întâmplării, de sufletele cărora părinții nu s'au îngrijit, cari au văzut numai pilde rele acasă: dela astfel de prieteni cum putem aștepta să învețe la lucruri bune pe copiii noștri? Ba încă stând mai mult laolaltă, copiii răi îi învață și îndeamnă la rele și la spurcăciuni și pe cei buni, și atunci măcar cum grijesc părinții acasă, macarcum îi învață la bine și le dau pildă bună la ai lor: și acestia merg mai bucuroși după cei de-o vrăstă cu ei, îi ascultă și se fac acela: leneși în lucru regulat, necuvincioși, necredincioși cari nu se gândesc nici la Dumnezeu, nici la oameni, și cari mai târziu se fac plevele omenimii și înfundă temnițele sau ajung chiar la spânzurătoare.

Primejdia stricării celor buni e mare, dacă se însoțesc și împretinoșează cu cei răi, căci ei fiind cam de aceeaș vreme, au aceleași gânduri, aceleași voințe și poște, și se înțeleg cu mult mai bine, și astfel mai ușor învață și urmează apucăturile rele. Trebuie să ferim așa-dară din răspuțeri pe copii ca să nu se mestece între cei răi, căci după spusa zicalei: „dacă te mesteci în tărâță, te mănâncă porcii”.

5. Lucru însemnat în creștere e să arătăm și să simțim dragoste față de copii, și ca ei să fie și să se învârtească tot între de aceia

cari îi iubesc. Fiecare om din lume dorește și însătosează dragoste; aceasta stăpânește lumea întreagă, și chiar fără voe omul se trage acolo, unde îl înțeleg deplin și unde vorbesc către el cu dragoste.

Dacă copilul nu simțește dragoste dela ai săi, dacă numai rar aude câte un cuvânt blând, și numai porunci și cuvinte răstite, se va răci dela noi și se ve trage unde va avea parte de iubire și atunci nu-l vom putea crește, căci nu ne va asculta, ci când nu-l vom vedea va face chiar cum nu vrem noi.

E adevărat că viața aduce multe amărăciuni și omul adeseori e supărat pe orice larmă sau lucru mic; dar copilul nu trebuie să simțească greutatea și amărăciunea vieții noastre când el e nevinovat, nu trebuie să-l lipsim de semnul dragostei, ci călcându-ne pe inimă, să grăim cu el blând și cu iubire.

Dragostea aceasta e lucru însemnat în creștere, căci numai în felul acesta îi putem face pe copii să se afle bine între noi, să ne dorească și să ne iubească, și iubindu-ne să facă cu bucurie și voe bună ceea ce zicem. Numai cu frică nu putem ajunge la nimic; ca să vedem roadele trudei noastre în creștere, trebuie să avem și iubire. Chiar și pedepsele cari suntem siliți să le dăm, trebuie să fie dictate de iubirea adevărată care vrea binele adevărat și trainic al copiilor.

6. Creșterea nu e deplină dacă creștem și înțelegerea și mintea copiilor.

Prețul unui exemplar 10 fileri.

pot fi menite cutropirei din partea Rusiei. Cine ascultă de glasul conștiinței lui, nu poate sta la îndoială, că o întunecare atât de peste măsură a sentimentului de cultură, o înjosire atât de mare spre moscovitism, nu cade în linia ascendentă, descoperită de Herder în legile de evoluție ale istoriei. Una ca asta nu se poate. Tocmai fiindcă suntem atât de pătrunși de această observație, ce parcă răsare din însăși ordinea universală, ne păstrăm cu desăvârșire liniștea, indiferent de unele peripeții ale evenimentelor.

Bineînțeles că legile gândirii, ne îndeamnă să cântărim și alternativa, că Rusia va învinge. Succesele Rusiei vor însemna, că Țarul va deveni stăpânul fără margini al Balcanului. Atunci el va arunca masca de pe față, și cei ce au fost îmbătați cu apa rece a desrobirei, se vor pomeni cu un despot fără milă. Sub călcăiele lui. România va geme ca Polonia, și singură-singurică, fără mântuire și fără ajutor, va cădea în soarta, în care au căzut până acum toate neamurile, apucate pe ghiarele hrăpărețului dela Nord. Ce naivitate, să crezi inădevăr în convenții și în făgăduieli! Bunicii țarului de azi, se legătuiseră cu cuvântul lui de domnitor, prin ambasadorul său, baronul Stuart, pe vremea războiului cu Turcia, că are să păzească integritatea teritoriului român. Și ce-a fost pe urmă? Nerecunoștința cea mai urită, siluirea brutală, răpirea Basarabiei, și înăbușirea cuvântului de nemulțumire. Ca să mai îndulcească tradarea prieteniei, Rusia a pus în vedere cedarea Silistrei către România dar când la congresul dela Berlin s'a desbătut chestia și contele Julius Andrassy recomandă dorințele României, principele Gortiacof și contele Suvalov, delegații Rusiei, au vădit obrazul să respingă acele dorinți, anume par'că în bătaie de joc, pentru că armata principelui Carol îi salvase de rușine la Plevna. Dacă Monarhia și Germania ar cădea, Rusia cu siguranță nu s'ar lăsa stângenică de o bucată de hârtie din arhiva biroului de externe în ministerul dela București, și va trece cu ghetete de fer peste câmpiile României, în goană după idealul, ce amătușise creerii împărăteșei Catarina încă.

Dar Monarhia și Germania nu vor cădea și omenirea nu va fi lăsată pradă tatarilor. România e o parte constitutivă a răsăritului, și are să se lapede de tot ce are mai bun, dacă într'un moment nefericit se va lăsa ademenită și se va îngrozi de vorba gravă a lui Tacit: **rauat in servitium, aicargă spre robie.**

„Ziua”, organul legației noastre dela București, publică în numărul sosit azi la redacția noastră, darea de seamă de mai la vale, reproducută de ziarul maghiar:

Vineri, la orele 5 d. a., în urma unui apel al studenților universitari, cetățenii Capitalei au fost chemați la o întrunire în sala Dacia.

Au asistat mulți studenți și profesori universitari.

D. G. Banu, președintele centrului studentesc, proclamă ca președinte al întrunirii pe d. profesor dr. Toma Ionescu, rectorul Universității din București.

D. dr. Toma Ionescu multumește pentru cinstea ce i se face de a fi președintele celei dintâi întruniri naționale. Și aceasta o face nu ca rector, nici ca profesor ci ca simplu cetățean.

D. I. Tanoviceanu, profesor universitar, spune că n'a sovăit nici un moment să ia parte la această întrunire, intrucât se va vorbi despre idealurile românești.

D. Tanoviceanu declară, că încă din 1881 a încercat să facă la Paris, o societate „Dacia Viitoare”, pentru a răspândi ideile unității poporului român.

Analizând situația politicii internaționale, crede, că acum este momentul hotărât ca România să intre în acțiune. Atunci și Italia își va părăsi neutralitatea pentru a lupta alături de popoarele latine. Dacă România pierde acest moment, nu va mai avea prilejul să-și înfăptuiască o Românie mare respectată și alcătuită din toate elementele, cari stau azi sub dominație străină.

Respinge aserțiunea că Bulgarii ar putea să atace România intrucât își dau seama că ar face o greșală pe care n'ar putea s'o mai repare.

D. Em. Antonescu, profesor universitar, spune că între studenți și profesori există o strânsă solidaritate, după cum există o solidaritate și mai temeinică între Universitate și țară.

Universitățile germane au făcut unitatea Germaniei; Universitatea românească e la postol său.

Analizând diferitele piedeci, care se ridică intrării României în acțiune, conchide că sentimentul public este așa de tenace încât poate să înfrângă orice piedică.

Profesorii Universitari au o mare datorie, — având tot odată toată încrederea în guvern, — să-l facă atent de a se feri de contaminarea unor știri false, pe care unii lingșitori le împrăstie pentru interesele lor.

Tinta mișcării universitare este să ridice valorile populare, să trezească pe oamenii politici, că idealul Românilor trebuie înfăptuit fără întârziere.

Regele nostru, corectitudinea întrecută nu poate să nu fie însuflețit de interesele și aspirațiile tuturor Ro-

mânilor; dar dacă între El și țară este un conflict, desigur țara ar trebui să învingă.

D. Rădulescu-Motru, profesor universitar, spune că România nu poate trăi fără să-și frângă barierele ce-o înconjură.

Este un instinct al poporului, care hotărăște împlinirea năzuințelor neamului românesc.

Dacă în acest războiu, care e un războiu de nimicire România n'ar intra, negreșit că nu va fi luată apoi în seamă de nimeni.

Cât despre indemnurile celor care îndeamnă opinia publică să stea liniștită, cred, că se pot asemăna cu eroul din balada Erikönig, când bătrânul tată și-a strâns copilul la sân, până ce l-a sufocat.

D. Toma Ionescu, rectorul Universității. Toate acțiunile au un scop. Mișcarea universitarilor are ca țel întregirea neamului românesc. Această țintă e rezultat din moștenirea sufletească a strămoșilor noștri, cari trăiesc în noi și ne îndeamnă să nu ne lăsăm năzuințele risipite.

Dacă pierdem acest moment, nu vom mai găsi un altul și atunci interesele naționale sunt pentru totdeauna spulberate.

D. Toma Ionescu încheie îndemnând asistența să se împrăștie în liniște.

Dupăce mulțimea a părăsit sala de întrunire, a pornit pe str. Carol, Calea Victoriei, apoi pe bulevard, îndreptându-se spre statuia lui Mihai Viteazu. Aci d-nii Banu și Mircea Lecca au rostit cuvântări patriotice. De aci, profesorii retrăgându-se, studenții au pornit în corpore pe bulevard, cântând imnuri naționale, îndreptându-se pe Calea Victoriei, spre Teatrul Național.

Ajungând în dreptul străzii Regale, studenții au fost baricadați de trupe, care nu-i lăsa să treacă. Studenții stăruiau să fie lăsați să-și urmeze drumul spre palat, dar au fost împiedecați.

În învălmășeală s'au semnalat câteva incidente: câțiva inși din mulțime au lovit în soldați, cari au răspuns la rîndul lor.

Târziu, după multe asigurări, că nu vor fi lăsați să înainteze și dupăce o trupă de soldați călări s'a postat în fața mulțimei, manifestații s'au retras.

Războiul.

CONVOCACAREA UNUI NOU CONSILIU DE COROANĂ ROMÂN.

București. — Consiliul de miniștri, ținut Vineri, a hotărât Mercuri 30 Sept. n., să aibă loc un nou consiliu de coroană. La acest consiliu vor participa membrii guvernului, președintele corpurilor legiuitoare, șefii partidelor de opoziție cu câte doi ințași, d-nii P. P. Carp și Th. Rosetti.

Până-s mai mici, mintea copiilor se crește, se întărește foarte mult prin jocuri. E greșită părerea că jocul la copii e lucru de prisos, futur de vreme. Nu; e trebuință firească a minții care vrea să lucreze, să se gândească să judece. Prin joc, pe lângă mișcarea de lipsă la sănătatea trupului, — se agerește mintea prin aceea, că deșteaptă dorința de a întrece pe ceilalți și așa se sfarmă: cum, în ce chip ar putea împlini lucrul acesta. Cu cât se gândește mai mult, cu atâta află mai repede mijloacele prin cari învinge pe soți, — iar mintea ageră este ceea dintâie cerință ca omul să se poată feri în lume.

E lucrul de obște cunoscut, că învățătura în școală are foloase nemăsurate pentru oamenii singuratici ca și pentru neamuri și țări. De aceea se vede în lumea întreagă o lucrare aprigă de a duce la școală pe toți copiii.

De acum înainte numai aceia se vor feri în lumea largă și în lupta grea pentru pâinea de toate zilele, — cari vor fi în stare să câștige biruința cu armele minții, cu învățătura, cu înaintare. Cei rămași înapoi în ale învățăturii vor fi învinși, călcați, nimiciti în aceasta luptă, și știe toată lumea că „vai celor învinși!”

Pentru aceea creșterea nu poate fi întregă fără creșterea în școală, fără învățătura. Se înțelege, nu pot fi toți oamenii pe deplin învățați; dar toți trebuie să știe macar a ceti, a scrie și a socoti (sămăli), de cât are lipsă în viață. Pentru împlinirea creșterii trebuie să

ne dăm cu toții copiii la școală, să se lumineze, să învețe și să se fericească.

E drept că de multeori, sau mai bine zis totdeauna avem lipsă de copii acasă; chiar pe vremea când umblă la școală, sunt și ei în stare să ne mai ajute una-alta acasă. Socotim însă foloasele nenumărate și mari ale învățăturii, trebuie să ne lipsim de ei, pentru binele lor. Nemăsurat mai mult folos vor avea din aceea că vor umbla la școală decât că vor păzi găștele sau porceii la câmp; acolo fiind ei singuri, vor învăța multe rele. Lucrurile cari le pot face și ei, mai bine să le facem noi, ca să poată ei culege învățăturile de lipsă pentru viața de mai târziu. Fericirea lor trebuie să fie înaintea ochilor fiecărui părinte mai înainte de toate.

7. Datorința părinților e să se îngrijască și de aceea, că simțământul național-românesc să nu piară din copii în urma feluritelor împrejurări, cari ne cuprind. Acest lucru încă se ține de creșterea de acasă; căci încă de mici trebuie să vărsăm în sufletul copiilor dragostea pentru limbă, neam și lege. Trebuie să-i creștem de mici în dragostea aceasta, căci învățăturile acele rămân neșterse în suflete și rareori se abat dela ele mai târziu.

Să-i învățăm și să-i dedăm de mici pe copii și la aceea, să fie oameni cinstiți, drepti cari își țin cuvântul, cari cutează să mărturisească și în fața lumii — dacă trebuie — ceace simțesc și ceace cred, și să nu dea folosul de obște pentru folosul său de care se poate lipsi

să fie adecă — cum se zice: oameni cu caracter!

8. Nu trebuie să ne uităm nici de creșterea trupului, care încă e datorința noastră.

Ca pe copii să-i creștem bine trupest, trebuie să pune grijă deosebită pe mâncare și îmbrăcăminte.

La desvoltarea — creșterea — trupului este lipsă de mult nutremânt; pentru aceea pe copii trebuie să-i învățăm la regulă în mâncare dar trebuie să alegem mâncările așa, încât să fie spre folos.

În fiecare zi trebuie ceva mâncare caldă, căci trăind numai cu mâncări reci, stomacul (rânza) nu va fi în stare să mestece și să macine mâncarea, căci își pierde țaria și puterea. Să dăm copiilor mâncări în cari se află nutremânt destul, din care să se sature și rânza, dar să fie și de unde să se aleagă părțile nutritoare (unsoarea, albumina, zaharul). A fi-ne pe copii numai cu pită și iar cu pită nu însemnează a-i crește. Cei ce zic că ei pot răbda fiindcă nu lucră și-s mici, aceia nu înțeleg că mai ușor pot răbda cei mai inari chiar și dacă lucră, căci ei trebuie să mănânce numai să nu flămânzească și să-și țină puterile, iar copiii mănâncă și pentru stămpărarea foamei, și pentru ca trupul lor să se poată desvolta, să poată crește. Trebuie să le dăm copiilor așadar de mâncare, nu numai pâne, — se înțelege cu măsură, — să nu-i îndopăm ca pe găște. Să capete cas, lapte, fierturi, mâncări aluătoare, din când în când carne de pui, sau de ce este. Mân-

Consiliul de coroană va aviza: dacă România să iasă din neutralitate, examinând acțiunea diplomatică.

În același timp se vor cerceta ofertele și garanțiile pentru eventualitatea păstrării neutralității, dacă acestea sunt conforme cu tendințele României.

Aviatori englezi deasupra orașului Köln.

Berlin. — Corespondentul lui „Morning Post” comunică că aviatorii englezi au sburat de la o bază de posturi avansate de la granița. Într-o secțiune s'a pregătit să zboare deasupra Coloniei, și a încercat în adevăr timp de câteva minute deasupra Coloniei, care era acoperită de o ceață deasă. Aviatorii s'au temut să arunce bombe la întâmplare, spre a nu strica proprietate privată. Neputând să arunce bombe era hallul Zeppelinelor, aviatorii s'au aruncat. Unul din ei a aruncat bombe deasupra orașului, de unde a văzut fășnind flăcări. (Bur.)

In Sârbia.

Berlin. — „Corespondența sud-slavă” publică că un ofițer combatant pe frontul sârbesc, cu privire la intrarea trupelor austriece în Serbia:

Trupele austriece, trecând prin teritoriul sârb, după o luptă crâncenă în care Sârbii au pierderi mari, au continuat în cele două zile următoare, marșul de înaintare fără a întâmpina mare rezistență. Temându-ne ca Sârbii să mină șoseaua, am pus în fruntea noastră turme de vite, dar precauțiunea s'a dovedit inutilă. Sârbii s'au retras în pozițiuni cu intenția de a opri înțelegerea noastră cu un grup operând pe altă linie. Planul nostru a dat greș totalmente și artileria noastră împiedecă pe Sârbi să mențină multă vreme pozițiile lor. Sârbii au fugit în dezordine, trupele noastre i-au atacat cu haioneta. În timp, al doilea grup austriac a dat o luptă crâncenă cu Sârbii comandați de principele Reginei. Și acolo Sârbii au fost bătăuți. Regimul sârbesc a fost aproape cu totul distrus, și artileria era cât pe aci să fie făcut prizonier. Au avut contact cu cel de al doilea grup și am avut înaintarea cu mici lupte zilnice.

Am făcut numeroși prizonieri. Aproape toți au într-o stare mizerabilă nemăncați de mai multe zile.

Starea noastră sanitară este excelentă. Am avut până aci pierderi puține. (Corrbureau)

T. U. anunță (Raport oficial din 28 Septembrie). După o luptă îndârjită de peste 14 zi-

le, în care vreme trupele noastre au trecut din nou peste Drina și Sava, pe câmpul de război din sudost operațiunile au încetat pentru o scurtă vreme. Toate trupele noastre sunt pe teritorii sârbești și se mențin în pozițiile lor ocupate în lupte sângeroase, împotriva atacurilor îndârjite și neîntrerupte, cari s'au terminat totdeauna cu pierderi simțitoare pentru dușman. În luptele din urmă am făcut pradă de război 14 tunuri și mai multe mitraliere. Numărul prizonierilor e considerabil și tot așa și cel al desertorilor. Știrile despre o ofensivă montenegrină și sârbească, a dat naștere faptului că forțe dușmane inferioare au năvălit în ținuturile dela granița Sandjacului, aproape părăsite de noi. S'au luat toate măsurile pentru curățirea și a acelor ținuturi de dușman.

Declarațiunile dlor Istrati și Diamandy.

În organul legației noastre dela București, „Ziua”, găsim comunicatul de mai la vale:

Roma, 11 Sept.

Dnii Istrati și Diamandy care au avut mai multe întrevederi cu bărbații de stat italieni, au declarat ziaristilor din localitate că la începutul crizei actuale, opinia publică românească a crezut că conflagrația se va putea localiza în așa chip ca să nu fie vătămate interesele rasei latine și ale românismului. De aceea marea majoritate a poporului român s'a rostit pentru neutralitate. Astăzi însă când România e atinsă în părțile sale cele mai vitale, curentul care este pentru neutralitate a pierdut teren.

Dnii Diamandy și Istrati au mai declarat că călătoria lor nu are nici un caracter oficial: ea are scopul de a informa opinia publică italiană despre adevărata situație a României. Totodată la întoarcerea lor în țară, ei vor lumina opinia publică românească, fiind mare asemănare între situația Italiei și cea a României.

Italia după părerea dlor Istrati și Diamandy, ar trebui să fie o putere având interese precumpănitoare în Peninsula balcanică; să devie în sfârșit o putere balcanică. O Italie mai direct interesată în afacerile balcanice, va fi pentru România o nouă chezășie pentru echilibrul po-

litic dintre diferitele țări ale Peninsulei. Italia modernă are datoria de a lua menirea sa civilizatoare printre popoarele balcanice. Italia și România căutând să desvolte, în deplină înțelegere și eventuală colaborare, interesele lor în Balcani, vor sluji nu numai cauzei latine, dar și cauzei civilizației și a propășirii. (A. T. I.)

Succesul defenzivei germane.

Berlin. — Situația nu s'a schimbat. Germanii se țin tare în pozițiile ocupate și în mai multe locuri au avansat.

În Centru Germanilor le-a reușit să respingă atacul disperat al Francezilor.

Ofensiva împotriva Rusiei.

Budapesta. — Dela cartierul general se raportează:

Începând armatele aliate austro-ungare-germane noi operațiuni împotriva Rușilor, dușmanul face de ambele părți ale Vistulei mișcări de retragere. Lângă Thier, spre nord dela Vistula am împrăștiat cavaleria întărită a dușmanului și armatele aliate urmăresc spre nord o divizie a cavaleriei dușmane. (Höfer locțiitorul șefului statului major.)

Pătrunderea dușmanului în Carpați.

Bud. Tud. anunță: Din loc competent am fost autorizați să publicăm următoarele:

La granița dela Körösmező lupta e în curs. După informațiuni primite din sursă demnă de încredere Rușii au fost respinși la Ökörmező. Din comitatul Ung se anunță că linia e liberă până la gara dela Csontos. De aci au plecat instalatori pe valea Temesvölgy ca să restabilească comunicația telegrafică. Urmează deci că dușmanul a fost alungat dincolo de Fenvesvölgy.

Hindenburg atacă.

Bud. Tud. anunță din Berlin: Hindenburg bombardează cu armata lui fortăreața rusească Ossowiec, atacând din nou armata lui Rennenkämff.

MINCIUNI RUSEȘTI.

Petrograd. — Comunicat al generalisimului rus: Pe frontul S. V. trupele ruse au pus mâna pe pozițiunile fortificate Czyschky-Forstyn, cari acoperă Khakhitroff și pe pozițiunile din regiunea Radymo, cu toată artileria lor. Garnizoana din Przemyschl a evacuat orașul și a fost respinsă în sectorul de Est, spre linia forturilor.

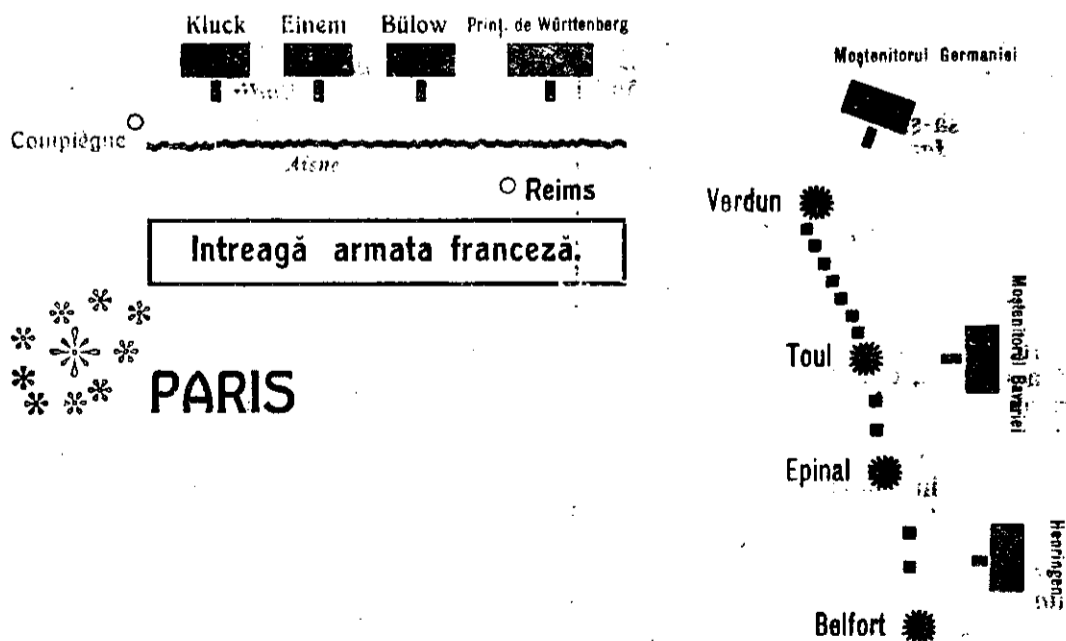
Nici o luptă pe frontul german.

date lor nu se pierd, ci aduc sănătate și voia de viață și de lucru.

Un lucru foarte mare, care stăpânește la părinții dau beuturi stricătioase copiilor ei cât de mici. — „să iee parte și ei la rău și năcazurile casei”. Pălinca (rachia), berea aduc stricătioși foarte însemnate lor mari, iar celor mici sunt veninuri (o) cari omoară. E drept, că se dă puțină bere stricătioasă copiilor; dar azi puțin, iar atâta, și se dedau, se învăță cu beuturi cât crescând mari ar vrea să scape ei de aceea după pălincă (rachie), dar nu vor. — Beutura aduce stricătioși mari și mult și cinstei omului, dar și trupului. Ci învăță așadară copilul de mic la beutura, și învăță la cel mai mare rău, și îl strică.

Hainele copiilor trebuie să fie amăsurat și care umblă, ca să-i aperse de schimbă-merului. Nu-i iertat să ne gândim ca hainele să fie scumpe, pistrițe, împopotănite, ci haine trainice, amăsurat omului, cinstite, cu care să fie bune pentru țința lor. A-i învăța copiii la lux, la scumpeturi înseamnă a-i învăța la prădarea averii întregi ce vor avea și îndestulare, deci acest lucru nu se ține de mintea bună.

(Va urma).

(Sema situației de pe câmpul de război din Franța, după comunicatele și explicațiile date în numerele noastre din urmă.)

